

vil, ki jih je bilo treba uskladiti z novim zakonom o društvih. Najbolj opazna novost je ta, da je mandatna doba društvenih organov podaljšana z dveh na štiri leta, vendar je treba vsako leto na občnem zboru obravnavati delovne in finančne načrte ter njihovo izvajanje.

Občni zbor je ocenil delovanje društva v preteklem obdobju kot uspešno in po razrešitvi odborov izvolil nove, ki so sestavljeni tako:

izvršni odbor: dr. Darko Dolinar, dr. Marko Juvan, Matevž Kos, dr. Boris A. Novak, Vid Snój, mag. Jola Škulj, Tea Štoka, Vera Troha, dr. Tomo Virk;

nadzorni odbor: Vilenka Jakac Bizjak, dr. Evald Koren, Ivo Svetina;

častno razsodišče: dr. Katarina Bogataj Gradišnik, Jože Stabej, Venó Taufer.

Za *predsednico društva* je bila izvoljena mag. Jola Škulj.

Predsednica se je zahvalila za zaupanje in nakazala glavne smeri delovanja v naslednjih letih. Nadaljeval se bo cikel o avtopoetikah sonetistov ter druga predavanja domačih in tujih strokovnjakov. Eno izmed teoretskih težišč bodo novi pogledi na historičnost. Treba bo utrjevati vpetost slovenske primerjalne vede v mednarodno dogajanje stroke in vzdrževati stike z Mednarodno zvezo za primerjalno književnost. Ob izidu pomembnih izvirnih ali prevedenih strokovnih del naj bi organizirali debatne oz. recenzijske predstavitve. Društvo naj bi sodelovalo tudi v diskusijah o pouku književnosti v srednjih šolah.

Občni zbor je priporočil, da je treba načrtno poskrbeti za povečanje članstva in za izboljšanje finančnega stanja. Določil je višino letne članarine (2000 SIT) in sklenil, da bodo člani, ki redno plačujejo članarino, imeli popust pri naročnini za *Primerjalno književnost*.

Zapísala J. Š. in D. D.

Dvajset let revije *Primerjalna književnost*

S to številko je naša revija dopolnila dvajseti letnik. To je gotovo primerna priložnost vsaj za obris nekakšne vmesne bilance.

V dosedanjih 39 številkah (v prvem letniku je izšla samo ena, dvojna) smo objavili povprečno po 4 večje avtorske prispevke ali skupaj nekaj čez 150 člankov in razprav, nekatere med njimi v nadaljevanjih. Po približni razdelitvi tematskih težišč sta najštevilnejši tisti dve skupini objav, ki sodita v literarno teorijo in v primerjalno literarno zgodovino, sledijo jima tiste iz epistemologije in metodologije literarne vede, redkejši so prispevki z drugih, tudi mejnih območij. Poleg člankov in razprav so v veliki večini številke objavljene recenzije o domačih in pomembnejših tujih strokovnih knjigah. Redkeje ali samo občasne so druge rubrike: pregledi posameznih problemov

ali njihovih obravnav v strokovni literaturi, poročila o znanstvenih srečanjih, zapisi tematskih diskusij, kronika o delu našega društva, izjemoma tudi polemike.

Objave po svojih vsebinskih in metodoloških usmeritvah dokaj zvesto spremljajo razvojne težnje, ki so se v teh letih uveljavljale v naši stroki na Slovenskem in tudi drugje. Več kot polovica člankov in razprav je nastala v tesni zvezi s tekočim študijskim, predavateljskim in raziskovalnim delom, npr. kot odlomki ali stranski produkti doktoratov, magisterijev in najkvalitetnejših diplomskih del. To pa hkrati govori o tem, da je revija postala glasilo slovenskih komparativistov vseh starosti, praktično z vseh področij dela in iz vseh pri nas aktualnih strokovnih usmeritev. V njej je objavljalo nekaj deset avtorjev: dobri dve tretjini po večkrat, skoraj ena tretjina redno. Med sodelavci jih je razmeroma malo iz tujine: to so bodisi slovenski komparativisti, ki delujejo na tujem, bodisi tuji strokovnjaki, ki so na kakršen koli način povezani z našo stroko, npr. kot udeleženci tukajšnjih znanstvenih posvetov, predavatelji v našem društvu ipd. Za posebno zaslugo je mogoče šteti reviji, da je sistematično vabila k sodelovanju mlajše avtorje, tudi začetnike, in da je pri marsikaterem med njimi uspešno opravila mentorsko vlogo in mu pomagala utreti pot v znanstveno publiciranje.

Revija je z vsem tem postala ne le glasilo društva, temveč glasilo naše stroke in svojevrstno pričevanje o njenem delu v zadnjih dveh desetletjih. Na dosednji prispevek revije k temu delu je mogoče gledati z upravičenim zadoščanjem, vendar to ne sme preiti v samozadovoljstvo, ki bi lahko peljalo v stagnacijo ali nazadovanje. Marsikaj je še treba storiti tako rekoč na vseh relevantnih področjih: skrbeti, da vsebina revije ohrani stik z glavnimi razvojnimi tendencami stroke po svetu, da se krog sodelavcev širi in pomlajuje, da se poveča število bralcev in naročnikov, da se revija na vseh teh področjih nekoliko bolj odpre v svet, da se izboljša distribucija, da namenske subvencije iz javnih virov ne postanejo žrtev ponavljajočih se varčevalnih kampanj – in najbrž še kaj.

Z začetkom enaindvajsetega letnika prevzema skrb za revijo prevzeli in pomlajeni uredniški odbor, ki ga vodi dr. Tomo Virk. Dosedanjemu glavnemu in odgovornemu uredniku preostane to, da se ob predaji dolžnosti iskreno zahvali avtorjem, drugim sodelavcem in seveda članom prejšnjega uredniškega odbora za vse avtorske prispevke, za uredniško, lektorsko, organizacijsko in vsakršno drugo sodelovanje, pa tudi za materialno in moralno podporo splošni usmeritvi revije, ki smo jo v teh dvajsetih letih s skupnimi napori uspešno uveljavili.

Darko Dolinar